devatenácti let, svou nápadnou krásou a elegancí oslnila celou lázeňskou společnost. Tato mladá dáma slula Margot Roithingerová a přijela do Meranu se svým ženichem, ohromně bohatým, 57letým velkoobchodníkem a továrníkem voňavek Isaiášem Rappem. Hned druhého dne jejich pobytu v Meranu seznámil se tento šťastný pár snoubenců s Ludvíkem Rifczesem, který se vydával za bohatého velkoobchodníka kovy a klenoty z Vídně, a příjemná známost byla hned navázána.

Pan Isaiáš Rapp byl však po několikadenním pobytu telegraficky v obchodních záležitostech povolán do Vídně a musil svou nevěstu zanechati v Meranu samotnou. Mohl tak klidně učiniti, vždyť tam s ní byl jejich nový přítel pan Rifczes, který spanilou Margot vzal pod svou ochranu.

Ženich slečny Margot musil se ve Vídni zdržeti delší dobu. Když pak po několika týdnech přijel do Meranu pro svou nevěstu, sdělil mu hotelový personál s politováním, že slečna Margot s panem Rifczesem jsou „v tahu“. S nimi byly „v tahu“ i kufry s cennými papíry pana Rappa v ceně více než jedna miliarda rak. korun.

Okradený ženich učinil u vídeňského bezpečnostního úřadu trestní oznámení na svou zmizelou nevěstu pro krádež, a oddal se zármutku.

Mezitím Rifczes se slečnou Margot Roithingerovou byli v Nizze, kde Rappovy papíry zpeněžili a s vytěženými penězi hráli v kasinu v Monte Carlu o veliké obnosy.

Margot z Nizzy psala do Vídně své matce, jak se jí blaženě žije, a tak se stalo, že Rapp se dověděl o jejím pobytu. Jel ihned do Nizzy za ní, ale když opět spatřil její kvetoucí krásu, zapomněl na své cenné papíry a do nevěrné nevěsty se znovu zamiloval s celým ohněm svých padesáti sedmi jar. Spanilá Margot přijala ho znovu na milost a tak po několik dní těšil se pan Isaiáš Rapp opět celé její přízni.

Brzo však se ukázalo, že milý pan Rapp se octl mezi tím úplně na mizině a že v Nizze již „mele z posledního“. Když sličná Margot viděla, že Rapp prodává své poslední cennosti, aby mohl uhraditi náklady jejího rozmařilého života, zchladla okamžitě ve svých citech k němu, nechala ho s prázdnou tobolkou v Nizze a ujela s Ludvíkem Rifczesem do Sorrenta.

Ubohý pan Rapp byl však tak dokonale na mizině, že neměl ani tolik prostředků, aby mohl uprchlou nevěrnici pronásledovati. Zbylo mu po zaplacení účtu v hotelu stěží na lístek třetí třídy do Vídně. Vrátil se do Vídně a ohlásil konkurs.

Ale ani spanilé Margot se nedařilo skvěle. Rifczes záhy viděl, že mu po jejím boku žádné štěstí nekvete a proto ji nechal někde v hotelu a ujel. Byl rozhodně přítelem změny a krása sličné Margot mu již zevšedněla.

Delší čas nebylo o celé trojici ničeho slyšeti. Pan Rapp trávil příjemně čas konferencemi se svými věřiteli, slečna Margot hledala po Italii mecenáše a pan Ludvík Rifczes jezdil po světě, hledaje, koho by napálil.

Setkáváme se s ním opět až na podzim minulého roku ve Švýcarsku. Jednoho krásného dne objevil se tam v Curychu v bance a předložil dopis od ředitelství hornoslezského uhelného dolu „Robur“, který obsahoval příkaz bance, aby vyplatila jejich plnomocníku Rifczesovi obnosy až do výše 84.500 švýcarských franků.

Příkaz byl správně signován a všechno bylo v pořádku, takže curyšská banka celý obnos Rifczesovi vyplatila. Již druhého dne vyšel však jeho podvod najevo, neboť banka na své telegrafické sdělení dostala od ředitelství dolu „Robur“ obratem depeši, že žádný plnomocník do Švýcar vyslán nebyl a že jde o podvod.

Rifczes byl ještě v Curychu, takže mohl býti ihned zatčen. Neměl ještě ani času, aby mohl vylákané peníze utratiti, takže škoda, kterou banka utrpěla, nebyla velká.

V těchto dnech konalo se v Curychu s ním přelíčení. Byl uznán vinným zločinem podvodu a falšování listin a odsouzen na dva roky do káznice. Jest mu teprve třicet let. br.

Důstojník odsouzený k výprasku.

Neobyčejný rozsudek vynesl právě londýnský soud v procesu proti setníku Clarkovi, který před časem přepadl choť plukovníka Richardsona a s revolverem v ruce ji přinutil, aby mu vydala své klenoty a celou svou hotovost. Clark byl ve světové válce leteckým důstojníkem a byl opětovně vyznamenán. Později byl přidělen četnictvu v Irsku a i tam se vyznamenal, takže byl mimořádně povýšen na setníka. U plukovníka Richardsona, jehož choť oloupil, zastával službu sekretáře.

Za svůj nízký čin byl nyní odsouzen k sedmi letům žaláře a k dvaceti ranám třmenovým řemenem. V důvodech rozsudku uvedl soud, že tento potupný trest přisouzen byl odsouzenému proto, že neslýchaně zbabělým způsobem oloupil bezbrannou ženu. br.

PRÁVNÍ RÁDCE

Řídí JUDr. Emil Hartmann, advokát v Praze. V této rubrice udílíme bezplatně skutečným předplatitelům a stálým odběratelům stručné právní porady. Zvláštními dopisy se neodpovídá.

Fr. K., Br. Zasnoubení jest oprávněna zrušit každá strana bez udání důvodů. Bylo-li zasnoubení zrušeno jednou stranou svévolně a bezdůvodně, má druhá strana nárok na náhradu škody a na náhradu nákladů učiněných vzhledem k budoucímu manželství. V tomto případě byste musel prokázal, že ke zrušení zasnoubení zavdala druhá strana důvod, což by zajisté nebylo obtížno. Dále mohl byste namítati, že náhradu nákladů na výbavu žádati nemůže, jelikož má za to protihodnotu ve výbavě a mohla by žádati nejvýše její znehodnocení, které by neprokázala. Žádost zamítněte a až obdržíte žalobu, obraťte se na advokáta.